

muligt for det sjællandske Jernbaneselskab, der vel maa forudsættes at ville vise al den Smødelommen, som paa nogen Maade kan forlanges i denne Retning, at opnaae, om ikke just, at et Extratog afgik senere paa Aftenen med den jydsk Post, saa dog, hvilket meget ofte skeer, navnlig i England, at et enkelt Locomotiv afgik henimod Midnat med selve Posten, ikke med Passagerer, men med Breve. Derved vilde efter min Formening kunne naaes det Gode, at man lige indtil den sene Aften her endnu kunde correspondere paa Sjælland med det Dampstib, som omtrent ved Midnat afgaaer fra Korsør. Naar man sendte et Locomotiv med den blotte Brevpost herfra Kl. 10 eller 11, vilde en saadan Expedition have en overordentlig stor Betydning for Correspondancen frem og tilbage paa Sjælland. Jeg vil tillade mig at henstille denne Tanke til den høitærede Finantsminister, idet jeg haaber, at han vil gjøre alt muligt for at gennemføre den, og jeg haaber, at han vil kunne indvirke saaledes paa det sjællandske Jernbaneselskab, at der ikke fra den Side skal møde en afgjort Modstand. Siden jeg har faaet Ordet, turde det maaskee ogsaa være mig tilladt, uagtet der ikke er noget egentlig Endringsforslag, der knytter sig dertil, at omtale en lille Sag, som fra dette Hjørne af Salen ofte er blevet bragt paa Bane, skjøndt oftest af min ærede Nabo til højre (Ree). Det er Spørgsmaalet om Toldbodkommens Nabning og Lukning her i Kjøbenhavn. Efter hvad jeg erindrer, blev der ifjor bevilget et Tilskud til Udgifterne ved Toldvæsenet, 2,000 Rd., under den Forudsætning, at den ærede Minister vilde tilveiebringe en Forkængelse af den Tid, hvori Toldboddommen er aaben. Jeg troer alligevel ikke, at der hidtil er steet nogen Forandring i de tidligere saa høist uheldige Forhold, og jeg skal tillade mig at rette den Ferespørgsel til den høitagtede Minister, om denne Sag kan ventes yderligere fremmet, eller hvorledes det dermed forholder sig.

Finantsministeren: Det Spørgsmaal, den ærede sidste Taler nu rettede til mig, er jeg virkelig ikke istand til strax at kunne besvare. Kun det kan jeg mindes, at der fra

Finantsministeriets Side er blevet gjort mange Anstrængelser for at bevæge Højnebestyrelsen, som ved sine Folk skal besørge det Fornødne i saa Henseende, til at tilveiebringe en tidligere Opløsning og en tidligere Tilløsning af Toldboddommen, men jeg tilstaaer, at jeg i dette Øieblik er uvidende om, hvorvidt det er lykkedes at tilveiebringe en Forandring i de tidligere bestaaende Forhold. Jeg skal imidlertid med Fornøielse paany tage fat paa denne Sag og gjøre, hvad der kan gjøres, men jeg troer rigtignok forud at turde sige, at de Hindringer, som lægges iveien fra de forskjellige Autoriteter, man har med at gjøre, ikke ere saa ganstke saa, og at navnlig de Forbringinger, som stilles om Bederlag for det dermed forbundne Arbejde, der som sagt besørjes af andre end Toldvæsenets Folk, hidtil have været overmaade høie. — Med Hensyn til de Forslag, som her ligge for, kan jeg i det Hele henholde mig til, hvad den ærede Ordfører har udtalt, med Henviisning til de meget udførlige Oplysninger, der findes i Betænkningen og de dertil trykte Skrivelser. — Endringsforslaget, under Nr. 18, der gaaer ud paa, at den beregnede Indtægt af Retsportler skal forhøies med 30,000 Rd., er visseelig grundet paa en Incorrecthed i Finantslovdraftet, idet man ikke har forhøiet denne Post, men har opført Indtægten med det Beløb, som den efter det aflagte Regnskab har vilst sig at have udgjort. Naar man imidlertid paa Udgiftssiden gjør Regning paa at komme til at bruge 30,000 Rd. til Retsbetjente, der sættes paa fast Gage, er det i sin Orden, at man forudsætter, at den Indtægt af Retsportler, der tilfalder Statskassen, vil stige. — Med Hensyn til Beregningen af Toldindtægterne, har jeg Erfaringen imod mig, og jeg tør derfor ikke sætte mig imod, at man vedtager at forhøie disse med 250,000 Rd. Jeg vuffer kun at sige, at man ikke maa forglemme, at dette er et reent calculatorisk Beløb, og at man i alt Fald ikke tør gjøre sikker Regning paa, at Toldindtægterne fremdeles ville flyde saa rigeligt, som Tilfældet har været i de to sidste Aar. — Det synes mig ikke, det er værd at komme tilbage til de Forhandlinger, der have været førte mellem Aarhus Communalbestyrelse og Finantsministeriet angaaende Told-